

Organizing Activities for Reading Nursery Rhymes with Pictures to Promote The Speaking Abilities of Young Children

Peeraporn Rattanakiat, Niramont Chotpratoom and Kamonthip Singthep

The Early Childhood Education, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: peeraporn.ra@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8095-116X>

E-mail: niramontoprathum@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-9114-2902>

E-mail: kamonthip.si@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9416-6814>

Received 23/05/2024

Revised 29/07/2024

Accepted 29/08/2024

Abstract

Background and Aims: The activity of reading rhyming words with pictures is an activity in which teachers stimulate by using pictures to accompany the reading of rhyming words. The nature of the rhyming words is fun content and stories close to children. When the rhyming words are finished reading, teachers let the children express their thoughts by talking about the stories in the rhyming words, which is an important foundation for developing speaking skills for early childhood children. Thus, the purpose of this research was to compare the speaking abilities of young children before and after organizing rhyming reading activities.

Methodology: The target group used in this research is an early childhood child aged 5 - 6 years who is studying in Kindergarten, Year 3, Semester 1, Academic Year 2023, Kantharawichai Kindergarten School. Maha Sarakham Province Under the jurisdiction of the Maha Sarakham Primary Educational Service Area Office, Area 1, a total of 25 people were obtained from a purposive selection. The tools used in this research include an activities plan for Reading Nursery Rhymes With Pictures and measuring the speaking ability of early childhood children in 3 areas: speaking vocabulary, speaking in sentences, and speaking a story. Using a Pre-Experimental Design, the statistics used to analyze the data were: Frequency, Mean, and Standard deviation.

Results: The research results found that the mean value of the speaking ability of early childhood children after organizing the activity of reading rhyming words with pictures, the speaking ability of early childhood children after organizing the activity of reading rhyming words with pictures was valuable, with a percentage of progress equal to 29.34.

Conclusion: The study's findings demonstrate how planning rhyming picture reading activities can help young children develop their speaking skills. As a result, educators and researchers looking into rhyming picture reading activities that support young children's speaking abilities can use this as a reference when planning experiences for young children that support their speaking abilities.

Keywords: Reading Nursery Rhymes with Pictures Activities; Ability to Speak; Young Children

การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย

พีระพร รัตนเกียรติ, นิรมล โชติประทุม และกมลทิพย์ สิงห์เทพ
สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์ : การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพเป็นกิจกรรมที่ครูกระตุ้นด้วยการนำภาพมาใช้ประกอบในการอ่านคำคล้องจอง โดยลักษณะของคำคล้องจองมีเนื้อหาที่มีความสนุกสนาน เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวเด็ก เมื่ออ่านคำคล้องจองจบครูให้เด็กแสดงออกทางด้านความคิดโดยการสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวในคำคล้องจอง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจอง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ระเบียบวิธีการวิจัย : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพและแบบวัดความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดคำศัพท์ ด้านการพูดเป็นประโยค และด้านการพูดเป็นเรื่องราว โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Pre - Experimental Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัย : ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการพูดเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ และความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ โดยมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 29.34.

สรุปผลการวิจัย : จากผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพสามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยได้ ดังนั้น ครูและผู้เกี่ยวข้องที่สนใจศึกษา การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยต่อไป

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ; ความสามารถในการพูด ; เด็กปฐมวัย

บทนำ

การพัฒนาประเทศขึ้นอยู่กับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพซึ่งจะต้องเริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยเด็ก และเด็กในช่วงปฐมวัยถือเป็นรากฐานสำคัญและเป็นช่วงวัยที่สมองพัฒนาได้เร็วที่สุดเนื่องจากสมองเป็นระบบที่มีความซับซ้อนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัย หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้เน้นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำคัญของเด็กในช่วงอายุ 0-6 ปี พัฒนาการที่ครอบคลุมยึดหลักการเน้นเด็กเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมีความหมายและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ให้เด็กได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย ซึ่งประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาจะเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลและสื่อต่างๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะพัฒนาการด้านภาษาในทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยที่จำเป็นต้องปลูกฝัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของภาษาที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมาย แสดงความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ความสามารถทางสติปัญญา และการปรับตัวเข้ากับสังคม การพูดจึงเป็นวิธีสื่อความหมายที่มนุษย์ใช้มากที่สุด ภาษาพูดเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอ่านและภาษาเขียน และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในสาขาวิชาต่างๆ (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ 2543) ดังนั้นการพูดจึงเป็นความสามารถทางภาษาที่สำคัญที่ควรส่งเสริมให้แก่เด็กปฐมวัย ความสามารถด้านการพูดในเด็กก่อนวัยเรียน เป็นเสมือนกุญแจเปิดทางไปสู่ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ตามที่ทฤษฎีพหุปัญญาของการด์เนอร์ (Gardner, 1999 อ้างอิงใน เยาวพา เดชะคุปต์, 2554) ที่กล่าวถึง พัฒนาการด้านสติปัญญาทางด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ว่าทักษะทางภาษานับเป็นส่วนหนึ่งของ สติปัญญาดังนั้นพัฒนาการทางการพูดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับเด็กปฐมวัยที่ต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ในอนาคต ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ศักยภาพด้านปัญญาเป็นพัฒนาการที่สำคัญควรพัฒนาให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งหนึ่งใน พัฒนาการทางด้านสติปัญญา คือ พัฒนาการทางด้านภาษา เด็กวัยแรกเกิดถึง 5 ปี เป็นวัยที่เด็กมีการ เจริญเติบโตในด้านร่างกายอย่างเห็นได้ชัด ในส่วนของภาษาก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องค่อยเป็นค่อยไป หาก ได้รับการส่งเสริมทักษะทางภาษาอย่างเพียงพอจะทำให้การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปได้อย่างดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อ พัฒนาด้านสติปัญญาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีของไวโกตสกี (Vygotsky, 1986) กล่าวว่า ภาษามี ความสำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์ในแง่บุคคลและสังคมหลายทิศทาง ภาษาเป็นสื่อถ่ายทอดมรดกทาง วิชาการและวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปยังอีกสังคมหนึ่ง จากคนรุ่นหนึ่งไปยังรุ่นถัดไป ภาษาเป็นระบบ สัญลักษณ์ที่ เพิ่มพูนพัฒนาการ ทางสติปัญญาระดับบุคคล สังคมและอารยธรรมของโลก การพูดนับเป็นทักษะ หนึ่งของภาษา ดังนั้นควรส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดที่ดียิ่งขึ้น เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็น สำหรับการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ ดังนั้นครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัด กิจกรรมให้เด็กรับรู้หลายๆ ทาง อาทิ การฟัง การพูด การถาม การสัมผัส และการทดลอง การจัดกิจกรรมต้อง ทำง่าย ชวนคิด มีความยากง่ายพอเหมาะกับวัย และความสามารถของเด็ก สอดคล้องกับดิวอี้ (Dewey) ได้ กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาของเด็กก่อนการพัฒนาเข้าสู่การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาว่าเกิดจาก ประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำด้วยเอง (Learning by doing) และได้สร้างทฤษฎีที่เป็นกุญแจสำคัญ ของความคิดเรื่องพลังของการสะท้อนความคิดต่อการสอนของครู (Reflective teaching) ที่ผู้เรียนต้องเป็น ศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรบูรณาการด้านภาษาให้กลมกลืนไปกับการเรียนรู้ทุก เรื่อง (Dewey, 1933 , p.2486 อ้างอิงใน อารี สันทรวี, 2535: 67) จะเห็นได้ว่าการพูดนับเป็นทักษะหนึ่งของ ภาษาเป็นทักษะในการสื่อความหมาย เป็นทักษะที่บ่งบอกถึงการคิดพื้นฐาน ซึ่งความสามารถด้านการพูดของ เด็กคือความสามารถทางภาษาที่เด็กแสดงออกด้วยการใช้ถ้อยคำถ่ายทอดความรู้สึก ความต้องการออกมาเป็น ภาษาพูด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ความสามารถทางด้านการพูด คำศัพท์ ความสามารถทางด้านการพูด เป็นประโยคและความสามารถทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

คำคล้องจอง คือคำที่มีสระเสียงเดียวกันและมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกัน คำคล้องจองช่วยให้การ เขียนข้อความเกิดความไพเราะและจดจำง่ายขึ้น กิจกรรมการอ่านคำคล้องจอง เป็นกิจกรรมที่ครูกระตุ้นด้วย การนำภาพมาประกอบในการอ่านคำคล้องจอง แล้วให้เด็กแสดงออกทางด้านความคิดโดยการสนทนาพูดคุย เกี่ยวกับเรื่องราวในคำคล้องจอง โดยลักษณะของคำคล้องจองมีเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัว เด็ก เป็นการเรียบเรียงภาษาที่ทำให้เกิดความไพเราะสละสลวย การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองเป็นการ ฝึกฝนทักษะในการเลือกสรรถ้อยคำ และเรียบเรียงภาษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการพูด ดังที่ไพเราะ พุ่มมัน (2544) ที่กล่าวว่าการใช้คำคล้องจองสามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาสำหรับเด็กได้ เนื่องจากจะช่วยให้เด็กใช้ภาษาและถ้อยคำได้อย่างถูกต้องชัดเจนมีการเรียนรู้การใช้วรรคตอนและสามารถใช้

ระดับเสียง และแสดงออกทางความรู้สึกได้ตรงตามความหมาย สอดคล้องกับ ฮอลลาแฮม และ คูฟแมน ที่กล่าวถึงกระบวนการเรียนภาษาของเด็กเกิดจากการตอบสนองหลายอย่างต่อสิ่งเร้าหลายตัว พฤติกรรมเนื่องจากเด็กได้ความพยายามลองใช้วิธีอะไรบางอย่างเพื่อเปล่งเสียงต่างๆ ทำงานสัมพันธ์กันหลายส่วนพร้อมกัน (Hallaham & Kauffman, 1994 อ้างอิงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2548) สื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย สื่อที่ใช้ภาพสัญลักษณ์ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้เรื่องเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกทั้งช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2541) รวมถึงวรรณาท รักสกุลไทย (2554) ที่กล่าวว่าสื่อที่ดีคือสื่อที่ใช้ภาพสัญลักษณ์ มาใช้ในการจัดกิจกรรม เพราะทำให้จดจำได้ง่ายขึ้น ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตัวเองมีความหมาย และมีส่วนร่วมกับการกิจกรรม การใช้สื่อจึงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย อีกทั้ง คาเรน และออเทอร์ (Karen, 1989, 5-26) ได้เสนอแนวทางบทบาทของครูในการจัดกิจกรรมทางภาษาไว้ว่าครูจะต้องใช้สัญลักษณ์มาใช้ประกอบการจัดกิจกรรม โดยการใช้ภาพกระตุ้นเพื่อให้เด็กสนใจที่จะพูด หากภาพมีสีสันสวยงาม ชัดเจนเด็กก็จะสามารถเข้าใจถึงความหมายของภาพได้ง่าย ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาได้ดี สอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget, 1969 อ้างอิงใน กุลยา ตันติผลาชีวะ 25517)) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กในช่วง 3 – 5 ขวบ ว่าเป็นช่วงของพัฒนาการก่อนการสร้างมโนทัศน์ (Preconceptual Phase) หรือก่อนปฏิบัติการ พัฒนาการที่สำคัญช่วงนี้คือภาษา และสัญลักษณ์ เด็กสามารถจำแนกแหว่งสัญลักษณ์กับภาษาได้ แต่เป็นเพียงการคิดอย่างมีเหตุผลในระดับพื้นฐาน ไม่สามารถอธิบายแง่มุมในเชิงนามธรรมได้ พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กก่อนวัยเรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดเชิงสัญลักษณ์ สามารถอธิบายความคิดเป็นสัญลักษณ์ เสนอแนวคิดแล้วแสดงออกมาทางท่าทางหรือการเลียนแบบ การจดจำ การสังเกต แนวทางในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เด็กพูด ได้แก่ การให้โอกาสเด็กในการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจประสบการณ์ที่ได้รับด้วยการพูด การวาดภาพ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา โรจนอุดมศาสตร์ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดของเด็ก ปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ โรงเรียนสาม แยกบ้านเนียง (สิทธิพันธ์อนุกุล) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพพัฒนาให้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีทักษะการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรม เนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพเป็นการฝึกให้เด็กได้พูด ได้เปล่งเสียงออกมาจากการท่องคำคล้องจอง การสนทนาจากเรื่องและการเล่าเรื่องจากภาพเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่จัดอยู่ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อทักษะการพูดของเด็กแต่ละคน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิวลย์ อุ่นอ่อน และนภดล จันทรเพ็ญ (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการใช้ชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบรูปภาพสามารถส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

จากสภาพปัญหาในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอน คือ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่าเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ คำบางคำเด็กยังไม่เคยได้ยินเด็กตอบตามความเข้าใจของตนเองมีถูกบ้างผิดบ้าง และไม่สามารถเรียบเรียงคำให้เป็นประโยคได้มากนัก ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ พูดได้เพียงประโยคสั้นๆเท่านั้น อีกทั้งเด็กไม่มีความมั่นใจในการเล่า ไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออกทางความคิด เด็กกลัวที่จะเล่าผิด บางครั้งเล่าเป็นประโยคสั้นๆและเรื่องราวไม่เชื่อมโยงกัน ไม่สามารถเล่าเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องได้

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น ให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ

คำคล้องจองประกอบภาพ คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกันหรือกลุ่มคำที่มีเสียงรับ สัมผัสคล้องจองกันด้วยรูปสระและตัวสะกด ใช้ถ้อยคำและเนื้อหาสาระง่าย ๆ มีความหมายหรือไม่มีก็ได้ ซึ่งปรากฏในรูปของคำคล้องจองหรือคำประพันธ์ประเภทกลอน โคลง กาพย์ ดังที่เครือรัตน์ เรืองแก้ว (2554) กล่าวว่าคำคล้องจองคือคำที่รับสัมผัสกัน ไม่ขัดกัน คล้องจองสัมผัสกันด้วยรูปสระและตัวสะกด คำคล้องจองสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก ช่วยให้เด็กใช้ภาษาได้ดีและใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน สามารถใช้ระดับเสียงแสดงออกซึ่งความรู้สึกได้ตรงความหมาย ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การใช้วรรคตอนก่อนที่จะอ่านหนังสือ อีกทั้งช่วยให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ในการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองให้กับเด็กมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ครูกล่าวคำคล้องจองให้เด็กฟัง พร้อมทั้งอธิบายความหมาย 2) ครูพูดคำคล้องจองให้เด็กพูดตามทีละวรรคจบบท แล้วครูจะบอกให้เด็กพูดคำคล้องจอง ตามซ้ำอีก 2-3 ครั้ง เมื่อเด็กจำได้บ้างแล้วจึงได้พูดพร้อม ๆ กับครู 3) ขณะที่พูดคำคล้องจองครูทำท่าทางประกอบไปด้วยถ้าทำได้ ส่วนเด็กๆ จะทำท่าทางประกอบตามครู 4) เมื่อเด็กจำคำคล้องจองและท่าทางประกอบได้แล้ว จึงให้เด็กพูดคำคล้องจองและท่าทางประกอบเอง โดยครูคอยให้กำลังใจอยู่ใกล้ๆ การอ่านคำคล้องจองสามารถนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดให้เด็กได้ท่องคำคล้องจองแล้วแสดงท่าทางประกอบหรือท่องคำคล้องจองประกอบภาพ สามารถกระตุ้นให้เด็กได้พูด ซึ่งเป็นการนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัยได้ในลำดับต่อไป

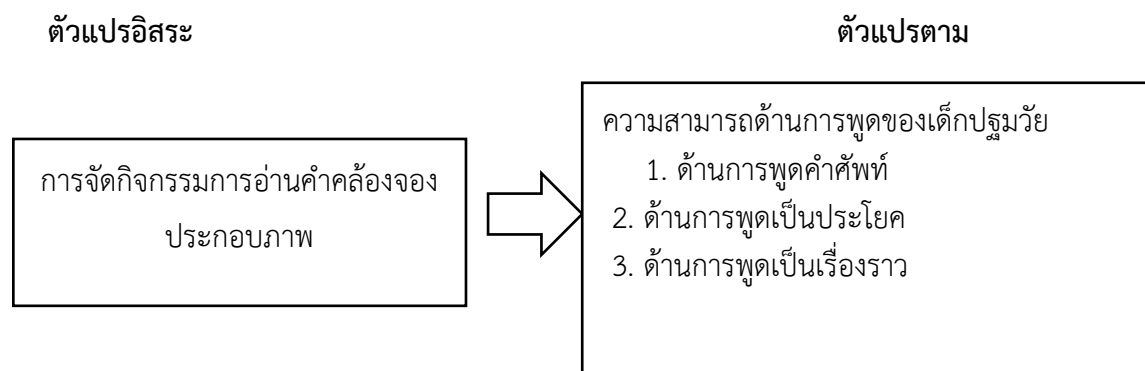
ความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

การพูด หมายถึง การแสดงความรู้ ความรู้สึกจากการได้ฟังและการคิดแล้วสื่อออกมาให้ผู้อื่นได้เข้าใจ อาจเป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความรู้และ ประสบการณ์โดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ ทำงานอย่างต่อเนื่องและประสานกัน คือ ขบวนการหายใจ ขบวนการเปล่งเสียง ขบวนการแปรเสียงและการกำหนดเสียงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง (จุฑา สุกใส 2545) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ติดต่อกันระหว่างบุคคลด้วยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ภาษา อากัปกิริยา ท่าทาง สีหน้า แววตาเพื่อถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิด ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและตอบสนองได้ (สุภาวดี ศรีวรรณธนะ 2542: 86) ภาษาและการพูดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยตามทฤษฎีและแนวคิดของการ์ดเนอร์ (Gardner) ในทฤษฎีพหุปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540) กล่าวถึงสติปัญญาทางด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ว่าทักษะทางภาษานับเป็นส่วน

หนึ่งของสติปัญญา การพัฒนาการทางการพูดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับเด็กปฐมวัยที่ต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต กิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดให้กับเด็กนั้นมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงเกิดการเรียนรู้ได้พัฒนาครบทุกด้านตามแนวการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่สามารถจัดได้หลากหลายวิธี เช่น การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพสถานการณ์จำลอง เป็นต้น (กรมวิชาการ, 2540)

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามคือ ความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย โดยกรอบแนวคิดแสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีระยะเวลาในการทดลองจำนวน 24 ครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 2 ชนิด ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดคำศัพท์ ด้านการพูดเป็นประโยค และด้านการพูดเป็นเรื่องราว

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างและหาคุณภาพของกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ

3.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี

3.1.3 กำหนดเนื้อหาสำหรับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ 09.00.-09.40: ครึ่งละ 30-40 นาที รวมทั้งสิ้น 24 เรื่อง

3.1.4 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพที่ได้รับการปรับปรุงและแก้ไขเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องและครอบคลุมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน

3.1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณค่าของการจัดกิจกรรม

3.1.6 นำผลการประเมินการจัดการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่านมาวิเคราะห์ข้อมูล และนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ ผลการพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสถานการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ได้คะแนนเฉลี่ยที่ระดับ 4.86 มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.1.7 จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

3.2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย และคู่มือแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน จำนวนทั้งหมด 30 คะแนน

3.2.3 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

3.2.4 นำผลการประเมินความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์

3.2.5 หาค่าดัชนีความสอดคล้องและปรับปรุงแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.08-1.00

3.2.6 จัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง Pre - Experimental Design ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเองโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับเด็กและชี้แจงขั้นตอนในกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ และการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพให้กับเด็กปฐมวัยได้เข้าใจ

4.2 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทดสอบ (Pre-test) ก่อนการจัดกิจกรรม

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพตามแผนการจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งทำการทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30-40 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง

4.4 เมื่อดำเนินการทดลองครบ 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการประเมิน (Post-test) หลังการจัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยฉบับเดียวกันกับแบบประเมินที่ใช้ก่อนการจัดกิจกรรม

4.5 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยไปทำการวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ และสรุปผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

5.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean), การหาเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation), การหาร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนจัดกิจกรรมกับหลังการจัดกิจกรรม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสถานการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยรวมและรายด้านทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมาหาร้อยละความก้าวหน้าโดยแยกเป็นด้านการอ่านคำศัพท์ ด้านการอ่านเป็นประโยค และด้านการอ่านเป็นเรื่องราว ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ

ความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย	N	K	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ร้อยละความก้าวหน้า
			$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านการพูดคำศัพท์	25	10	8.00	1.23	9.83	0.38	28.00
2. ด้านการพูดเป็นประโยค	25	10	7.39	1.19	9.56	0.61	31.54
3. ด้านการพูดเป็นเรื่องราว	25	10	7.78	7.72	9.67	0.59	28.50
รวม	25	30	23.17	10.14	29.06	1.58	29.34

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีค่า $\bar{X} = 23.17$, S.D. = 10.14 และความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีค่า $\bar{X} = 29.06$, S.D. = 1.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูดคำศัพท์มีค่า $\bar{X} = 8.00$, S.D. = 1.23 ด้านการพูดเป็นประโยคมีค่า $\bar{X} = 7.39$, S.D. = 1.19 และด้านการพูดเป็นเรื่องราวมีค่า $\bar{X} = 7.78$, S.D. = 7.72 และหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูดคำศัพท์มีค่า $\bar{X} = 9.83$, S.D. = 0.38 ด้านการพูดเป็นประโยคมีค่า $\bar{X} = 9.56$, S.D. = 0.61 และด้านการพูดเป็นเรื่องราวมีค่า $\bar{X} = 9.67$, S.D. = 0.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ด้านการพูดคำศัพท์ มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 28.00 ด้านการพูดเป็นประโยค มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 31.54 และด้านการพูดเป็นเรื่องราว มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 28.50 แสดงว่าหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพทำให้ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยสูงกว่าทุกด้านก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ นั่นคือ การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพส่งผลให้ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านการพูดคำศัพท์ ด้านการพูดเป็นประโยค และด้านการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้น

หลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นในทุกๆ ด้าน โดยมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับโดยมีร้อยละความก้าวหน้า 29.34 แสดงว่าจากการที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพทำให้ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ นั่นคือการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยโดยรวมสูงขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น สามารถอภิปราย ได้ดังนี้

ความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพในทุก ๆ ด้าน โดยมีค่าร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 29.34 เนื่องจากกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่ครูกระตุ้นด้วยการนำภาพมาใช้ประกอบในการอ่านคำคล้องจอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการจัดกิจกรรม คือให้เด็กๆ ฟังครูอ่านคำคล้องจอง สนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาคำคล้องจอง เด็กเลือกบัตรภาพ เด็กอ่านออกเสียงจากภาพที่ตนเองเลือก เด็กแต่งประโยคจากภาพเดิมให้มีความหมายใหม่ เด็กได้ร่วมกันนำภาพมาเป็นเรื่องราวที่เชื่อมโยงและต่อเนื่องกัน โดยลักษณะของคำคล้องจองมีเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวเด็ก ดังนั้นเมื่อเด็กได้รับโอกาสในการแสดงออกโดยการพูด ได้เรียนรู้จากสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง จากสิ่งที่ผู้ใหญ่อ่านให้ฟังจะทำให้เด็กเรียนรู้บทบาทของภาษาได้ดี สอดคล้องกับ พิชรินทร์ จันทร์ส่องแสง (2560) ที่กล่าวว่าในการส่งเสริมให้เด็กพูดนั้นครูควรใช้คำถามกระตุ้นเด็กตอบ ซึ่งการกระตุ้นด้วยคำถามจะช่วยให้เด็กคิดและตอบ ออกมาในรูปของการพูด เช่น กิจกรรมการเล่นเก ที่ใช้คำถาม เช่น เกมอะไรเอ่ย การเล่นเกมบทบาทสมมติเป็นตัวละครต่างๆ เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนการครูเริ่มต้นด้วยการแนะนำคำคล้องจองและอ่านให้เด็กฟัง พร้อมกับนำภาพประกอบที่มีความหมายเดียวกันกับคำคล้องจองในวรรณคดีนั้นๆ มาให้เด็กดูประกอบ และชี้ชวนให้เด็กอ่านคำคล้องจองตามที่ละครวรรค ไปพร้อมๆ กัน จากนั้นให้เด็กออกมาหยิบบัตรภาพคนละ 1 ภาพ พร้อมกับให้เด็กอ่านออกเสียงคำศัพท์จากบัตรภาพนั้น แล้ว

ให้เด็กแต่งประโยคจากบัตรภาพให้มีความหมายใหม่ และในขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม เด็กได้ร่วมกันนำภาพมาแต่งเป็นเรื่องราว เหตุการณ์ที่มีความหมายต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ซึ่งการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดได้คิดผ่านภาพในคำคล้องจอง ซึ่งการนำภาพมาใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมเป็นการกระตุ้นเร้าให้เด็กกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เนื่องจากเด็กในวัยนี้เรียนรู้จากภาพ สัญลักษณ์ซึ่งเป็นภาพที่เด็กคุ้นเคย และใกล้ตัวเด็กๆพบได้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมนี้ส่งผลให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์จากการอ่านภาพประกอบในคำคล้องจอง ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ฝึกพูดให้เป็นประโยค รวมถึงได้ฝึกการพูดให้เป็นเรื่องราวจากการนำภาพต่างๆมารวมกัน แล้วนำภาพเหล่านั้นมาแต่งเพื่อให้เกิดเป็นเรื่องราวใหม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับสติเฟิน คราเชน และ เทอร์เชอร์ เวล ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พบและคุ้นเคยกับภาษาให้มากที่สุด ผู้สอนควรเน้นในเรื่องของคำศัพท์ โดยเน้นให้ผู้เรียนเคยชินกับแบบของภาษาพูดมากกว่าทักษะอื่นๆ (Krashen, 1989; อ้างอิงจาก สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537: 26) รวมถึง จิรประภา บุญนิยต์. (2544) ได้กล่าวว่าการใช้คำคล้องจองประกอบภาพช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ เรียนรู้จากคำง่ายๆ ประโยคง่ายๆ ทำให้เด็กสามารถเข้าใจคำหรือภาษาที่ง่ายมากขึ้น โดยในการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีขั้นตอนที่让孩子ช่วยกันแต่งเรื่องราวจากบัตรภาพจากคำคล้องจองให้เป็นเรื่องราวใหม่ ซึ่งในขั้นสรุปเป็นขั้นที่ครูแบ่งกลุ่มเด็ก แล้วช่วยกันแต่งเรื่องราวจากบัตรภาพให้เป็นเรื่องราว ซึ่งในขณะที่ทำกิจกรรมมีเด็กบางกลุ่มที่ไม่สามารถนำบัตรภาพมาแต่งเป็นเรื่องราวได้ ครูได้เข้าไปเพื่อชี้แนะแนวทางเพื่อให้เรื่องราวมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีไวโกตสกี (Vygotsky) ที่กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ทีละน้อยโดยการได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นจนเด็กสามารถคิดและเกิดเป็นความรู้ภายในตนได้ หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเน้นให้มีการปฏิสัมพันธ์การสนทนาโต้ตอบและการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังสอดคล้องกับดิวอี้ (Dewey) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กก่อนการพัฒนาเข้าสู่การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาว่าเกิดจากประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำด้วยเอง (Learning by doing) ผู้เรียนต้องเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรบูรณาการด้านภาษาให้กลมกลืนไปกับการเรียนรู้ทุกเรื่อง (Dewey. 1933 อ้างอิงใน สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2546: 56) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Simpson. (1988) ศึกษาการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่าตามจินตนาการให้สอดคล้องกับคำคล้องจอง ผลการวิจัยพบว่าเด็กสามารถถ่ายทอดภาษาได้ชัดเจนเนื่องจากธรรมชาติของเด็กปฐมวัยมีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ทำให้เด็กพูดแต่สิ่งที่ตนเองพอใจเท่านั้น ครูจึงต้องจัดกิจกรรมกระตุ้นซ้ำๆ ให้เด็กเกิดความสนใจที่จะทำ ดังนั้นกิจกรรมการอ่านการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพเป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการทางธรรมชาติในเรื่องของภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเนื่องจากเด็กมีความสนใจ มีความสุขที่ได้ทำเสียงให้เข้ากับจังหวะหรือได้ฟังเสียงที่เป็นจังหวะ และมีส่วนร่วมสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวของคำคล้องจอง ซึ่งสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านภาษาดียิ่งขึ้น

ความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการพูดสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ความสามารถด้านการพูดคำศัพท์ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีความสามารถด้านการพูดคำศัพท์สูงขึ้น ก่อนการจัดกิจกรรมเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ คำบางคำเด็กยังไม่เคยได้ยินเด็กตอบตามความเข้าใจของตนเองมีถูกบ้างผิดบ้าง หลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ พบว่า เด็กให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น มีความมั่นใจในการตอบคำถามมากขึ้น พูดเสียง ชัดเจน และสามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ แล้วนำมาพูดในสถานการณ์ที่เหมาะสมได้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์จากการอ่านคำจากบัตรภาพในคำคล้องจอง โดยครูให้เด็กหยิบบัตรภาพ แล้วให้เด็กอ่านออกเสียงคำศัพท์จากบัตรภาพที่ตนเองเลือก การใช้คำศัพท์ง่ายๆ ที่เด็กคุ้นเคย เป็นการพัฒนาทักษะด้านภาษาโดยการนำภาพมาเป็นสื่อประกอบการฝึกพูดคำศัพท์ ซึ่งเป็นการกระตุ้นเร้าความสนใจเด็กอยากพูดมากขึ้น และ

เป็นสื่อที่ช่วยให้เด็กได้เห็นเป็นรูปธรรมซึ่งส่งผลให้เด็กคิดหาคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของบรูเนอร์ ที่เสนอแนวคิดในการจัดการศึกษาไว้ว่าการใช้ภาพที่มีคำบรรยายประกอบในการจัดกิจกรรม นับเป็นเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้ในด้านทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี (Bourne. 1971) และดังที่รจนา ทรรทรานนท์ (2547) กล่าวว่าพัฒนาการทางการพูดเป็นการเรียนรู้เริ่มจากการเข้าใจคำศัพท์ประเภทต่างๆ เด็กจะสะสมความเข้าใจคำศัพท์อยู่ระยะหนึ่งก่อนที่จะใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการพูดสื่อสารภาษา กับผู้อื่น สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการทางภาษาและการพูดต้องเริ่มจากการเข้าใจคำศัพท์ประเภทต่างๆ เพราะเด็กจะสะสมความเข้าใจคำศัพท์อยู่ระยะหนึ่งก่อนที่จะใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการพูดสื่อสารภาษา กับผู้อื่น (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2543) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพิศ เรื่องศิริกุล, ขวนชม เครือเขียว และสมิตรา ซาตานันท์ (2564) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์โดยใช้ หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการศึกษาได้ดังนี้ 1.ประสิทธิภาพของหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.38 /86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2.พัฒนาการทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบ

ความสามารถด้านการพูดเป็นประโยชน์ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีความสามารถด้านการพูดเป็นประโยชน์สูงขึ้น ก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพเด็กยังไม่สามารถเรียบเรียงคำให้เป็นประโยคได้มากนัก ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ พูดได้เพียงประโยคสั้นๆเท่านั้น หลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ พบว่า เด็กสามารถเลือกใช้ที่คำเหมาะสมมาเรียบเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้องประโยคที่เคยได้ยินจากสามารถคิดหาคำเชื่อที่ได้ยินจากเพื่อนๆ มาใช้ในการพูดและเด็กสามารถพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เป็นต้น เนื่องจากการกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ฝึกแต่งประโยคจากบัตรภาพคำคล้องจองที่ตนเองเลือก โดยให้เด็กแต่งเป็นประโยคให้มีความหมายใหม่ กิจกรรมนี้ทำเด็กได้ใช้กระบวนการคิดหาคำต่างๆ มาเชื่อมเพื่อให้เป็นประโยคสมบูรณ์ ในการแต่งประโยคเด็กจะอาศัยการผูกจากคำ วลี และประโยคที่เคยได้ยินมาไม่ว่าจะจากเพื่อน หรือหรือครู มาใช้ในการแต่งประโยคเพื่อให้สมบูรณ์ สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ที่กล่าวว่าขั้นความคิดเกิดก่อนปฏิบัติการของเด็กอายุ 2-7 ปี ในขั้นนี้เด็กเริ่มใช้ภาษาและเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เด็กจะพยายามพูดและนำคำมาสร้างเป็นประโยคใหม่ต่างๆ ที่ยังไม่เข้าใจความหมายดีนัก เพียเจต์ยังกล่าวอีกว่าเด็กวัยนี้ต้องการประสบการณ์มากๆ เพื่อเข้าใจคำยากๆ ซึ่งบางครั้งความคิดและคำพูดของผู้ใหญ่นั้นยากและคาดหวังจะให้เด็กเล็กๆ เข้าใจคำที่ยากๆ เหล่านั้นด้วย (Piaget,1969) อ้างอิงใน วงพัทศรี ภูพันธ์ศรี และศิรินันท์ ดำรงผล, 2532) นอกจากนี้เด็กยังมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามของครู หากเด็กคนใดตอบสั้นๆยังไม่ชัดเจน ครูก็จะช่วยแก้ไขให้ถูกต้องสำหรับเด็กคนใดที่ไม่กล้าตอบ การได้รับกำลังใจจากเพื่อนก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการตอบคำถาม ทำให้เด็กสามารถเรียบเรียงคำพูดให้เป็นประโยคได้อย่างถูกต้องชัดเจนมากขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีไวท์กอสส์ (1896) ที่กล่าวว่าเด็กจะเรียนรู้ทีละน้อยโดยการได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นจนเด็กสามารถคิดและเกิดเป็นความรู้ภายในตนได้ หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเน้นให้มีการปฏิสัมพันธ์การสนทนาโต้ตอบและการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Vygotsky,1896 อ้างอิงใน วัฒนา มัคคสมัน, 2544)

ความสามารถด้านการพูดเป็นเรื่องราว เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพมีความสามารถด้านการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้น ก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพเด็กไม่มีความมั่นใจในการเล่า ไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออกทางความคิด เด็กกลัวที่จะเล่าผิด บางครั้งเล่าเป็นประโยคสั้นๆและเรื่องราวไม่เชื่อมโยงกัน ไม่สามารถเล่าเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องได้ หลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ พบว่า เด็กเด็กสามารถพูด อธิบายขยายความเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้ดี โดยเด็กสามารถพูดตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบเป็นกิจกรรมที่让孩子ได้ร่วมแต่งเรื่องราวจากบัตรภาพของเพื่อนๆในกลุ่มของ

ตนเองให้มีเรื่องราวที่มีความหมาย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ซึ่งในระหว่างการทำกิจกรรมทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการช่วยกันแต่งเรื่องราวจากบัตรภาพของเพื่อนๆในกลุ่มของตนเองให้เป็นเรื่องราวที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด และยังเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มได้ออกมาออกมาเล่าเรื่องราวที่ช่วยกันแต่งให้เพื่อนๆฟังทีละกลุ่ม ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้เด็กสามารถพูด อธิบาย ขยายความเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านการเล่าเรื่องได้เป็นอย่างดี และการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ครู หรือบุคคลใกล้ชิดตัวเด็ก จะทำให้เด็กเป็นผู้ใช้ภาษาแล้วสามารถเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์, 2546: 39) ดังนั้นการใช้ภาษาของเด็กโดยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจากสิ่งที่เรียนอย่างมีความหมาย เด็กจะรับและซึมซับข้อมูลทางภาษา และการใช้ภาษาร่วมกันกับผู้อื่นที่อยู่แวดล้อมใกล้ชิด ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางด้านภาษาได้ดีมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพสามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยได้ ดังนั้น ครูและผู้เกี่ยวข้องที่สนใจศึกษา การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยต่อไป

การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูปฐมวัยสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ บรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพนั้นเปิดโอกาสให้เด็กได้อ่าน และสนทนาพูดคุยร่วมกันซึ่งทำให้เด็กจดจำและเข้าใจได้ง่าย ในขณะที่ฟังเด็กต้องใช้สมาธิจดจำประเด็นที่ได้ยินมาสานต่อเป็นคำศัพท์เป็นประโยคที่ถ่ายทอดไปสู่การพูดได้ดีในลำดับต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ ผู้วิจัยค้นพบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพ เด็กปฐมวัยได้พัฒนาทักษะด้านการพูดที่สูงขึ้น อีกทั้งกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพยังสามารถส่งเสริมทักษะด้านอื่นๆ ได้ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพสามารถส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างหลากหลาย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาของคำคล้องจองที่ใกล้ตัวเด็ก และมีเทคนิคในการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้พูดอย่างเหมาะสม

การส่งเสริมความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจและศึกษาแบบประเมินความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองประกอบภาพไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นๆ เช่น พฤติกรรมความเชื่อมั่น ความมีวินัยในตนเอง และทักษะทางสังคม เป็นต้น

2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป การใช้คำคล้องจองประกอบภาพควรเพิ่มการวัดตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน

2.3 ควรมีการเปรียบเทียบทักษะการพูดโดยใช้สื่อในการสอนแบบอื่น เช่น การใช้แผนภูมิภาพ ปริศนาคำทาย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2540). *แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ศุภสกลาตพริ้ง.

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์*. นนทบุรี: พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย ตามแนวการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติแบบองค์รวม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทางหุ่นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพลสโปรดักส์
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานสภานายกรัฐมนตรี 2540. *ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์
- เครือรัตน์ เรืองแก้ว (2554). *หนังสือชุดรักภาษาไทย” คำคล้องจอง”*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- จิระประภา บุญนิธย์. (2544). *ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- จุฑา สุขใส. (2545). *ผลของการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายที่มีต่อการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย*. ปรียาณานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีไทยวัฒนาพานิช.นครินทรวิโรฒ.
- ชัยยง พรหมวงศ์. (2541). *พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงพิศ เรืองศิริกุล, ขวนชม เครือเขียว, และ สมิตรา ขาตานันท์. (2564). *การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดสำหรับ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู*. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 7 (4), 43-55.
- พัชรินทร์ จันทรส่องแสง. (2560). *ภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย*. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี,
- ไพเราะ พุ่มมัน. (2544). *การพัฒนาคุณภาพนักเรียนก่อนประถมศึกษาสู่ผลงานทางวิชาการ กลอนประถมศึกษาผลงานทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว
- มลิวลย์ อุ่นอ่อน และ นภดล จันทรเพ็ญ. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย*. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์*. 9(2), 29-35.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2554). *พหุปัญญามองคุณค่าทุกความต่าง*. กรุงเทพฯ: สาราเด็ก
- รจนา ทรรทานนท์ และสมาคมโสธสัณผัสวิทยาและการแก้ไขการพูดแห่งประเทศไทย. (2547). *ลูกออทิสติกไม่พูดจะทำอย่างไร*. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร
- วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี และศิรินันท์ ดำรงผล. (2532). *จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วนิดา โรจนอุดมศาสตร์. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยชั้น อนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม เสริมประสบการณ์ โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ โรงเรียนสามแยกบ้านเนิน (สิทธิพันธ์อนุกุล) อำเภอเมือง จังหวัดยะลา (รายงานผลการวิจัย)*. ยะลา : โรงเรียนสามแยกบ้านเนิน (สิทธิพันธ์อนุกุล).
- วรนาท รีกสกุลไทย. (2554). *สุดยอดเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบครุมีอาชีฟ*. กรุงเทพฯ: แสปป์เลิร์นนิ่ง.
- วัฒนา มัคคสมัน. (2544). *การเรียนการสอนแบบโครงการสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2548). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). *ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชจำกัด.

- สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2546). *คู่มือการฝึกพูดเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2546). *การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542). *พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม*. นครสวรรค์ : ภาควิชาการอนุบาลศึกษา สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- อารี สันทนต์. (2535). *นวัตกรรมปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ
- Bourne, L.E., & Bruce, R.E., & Dominoski, R.L. (1971). *The Psychology of Thinking*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Dewey, J. (1933). *How We Think: A Restatement of the Relation of Reflective Thinking to the Educative Process*. Boston, MA: D.C. Heath & Co. Publishers.
- Gardner, H. (1999). *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century*. New York: Basic Books.
- Hallahan, D. P., & Kauffman, J. M. (1994). Toward a culture of disability in the aftermath of Deno and Dunn. *The Journal of Special Education*, 27(4), 496–508. <https://doi.org/10.1177/002246699402700409>
- Karen, F.T. (1991). *Young Children's Oral Language, Reading, and Writing*. New York: Harper and Row, Publishers.
- Krashen, S. (1989). We acquire vocabulary and spelling by reading: Additional evidence for the input hypothesis. *Modern Language Journal*. 73, 440-464.
- Piaget, J., & Inhelder, B. (1969). *The Psychology of the Child Translated by Helen Weaver*. New York: Basic Books
- Simpson, T. (1988). *Characteristic of Oral Language Used by Selected Four-Year-Olds in Story Retellings*. Dissertation, Ph.D. University of Missouri-Columbia.
- Vygotsky, L.S. (1986). *Thought and language*. MA: MIT Press: Cambridge University.